

GAZETA TRANSILVANIEI.

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România și străinătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci. Număr de Duminică 8 franci pe an.

Redacția,
Tipografia și Administrația:
BRAȘOV, PIATA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov pe an 20 cor., pe 1/2 an 10 cor., pe 1/4 an 5 cor. Cu dusul acasă: abonamentul regulat. Un număr 10 bani. Inserate: un şir petit 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif și învoială. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

„Românul” și „Tribuna”

Vicepreședintele comitetului executiv al partidului național român, d-l Nicolae Ivan, a surlat o chestiune foarte delicată. Anume n-ar fi potrivit oare, în interesul cauzei noastre politice, să fie mutat „Românul” din Arad, bunăoară la Sibiu?

Cunoscând bine pe d-l Ivan, sunt convins, că a făcut această propunere cu cea mai nobilă intențiune: să se restabilească între frați pacea atât de necesară în împrejurările grele prin cari ne strecurăm.

Cu toate aceste țin să fac la această propunere unele observări, discutabile poate, dar izvorâte tot din cele mai bune îndemnuri.

Este știut, că „Tribuna” deja dela înființarea ei a ocupat un loc aparte pronunțat în sânul partidului național român. Abstrăgând dela faimoasele „puncte de orientare”, scrise de Eugen Brote în iarna anului 1897, din cari respiră în mod foarte bătător la ochiu tendința inaugurării unei politici de „indulcire”, — „Tribuna” cu vehemență fără păreche în ziaristica română a atacat și terfelit pe toți acei cari n-au aparținut coteriei de pe vremuri din Arad, pornind esclusiv din principiul, că „cine nu e cu noi, e contra noastră”.

„Tribuna” a fost aceea, care a purtat campania cea mai strajnică contra „Tribunii” din Sibiu, organul oficios al partidului național român, până la dispariția aceluia, pe motivul, că nu servește interesele partidului.

După-ce cu ani de zile mai târziu partidul național român cu mari jertfe a înființat „Lupta” din Budapesta, tot „Tribuna” din Arad a fost aceea, care zi de zi a batjocorit și persiflat noul organ „autorizat” al partidului, iar când „Lupta” — în

urma unei nenorocite neînțelegeri — s'a subtras de sub ingerința partidului, cine a fost mai vehementă ca „Tribuna” în combaterea acestei — ne mai pomenite obrăznicii? Tot „Tribuna” din Arad a fost aceea, care a inițiat boicotul cel mai cumplit contra „Luptei”, pe motivul, că „Lupta” nu se supune „disciplinei de partid” și „cutează să-și continue apariția, ca organul unui om”, — indiferent a cui!

Și — mă rog atențiune, iubii cetitori — de aproape un an încoace, cine atacă fără preget partidul național român, comitetul executiv și pe toți intelectualii aparținători aceluia, în mod mai nespălat, decât tocmai „Tribuna” din Arad?

„Tribuna” din Arad a scris, că „partidul național român nici nu există”, că „membrii din fruntea partidului sunt niște ramoliți, a căror cultură românească nu se extinde nici până la cunoașterea poeziilor scrise de Octavian Goga”, că „comitetul executiv al partidului național român e un sinedriu invalid și ridicol”, că „în viața noastră publică pasc pe toate coastele măgari”, că „peste tot locul băjbăie preoții simoniști și advocații licitanți de capre” etc. etc.

Ce să mai vorbim de „grandilocvenți”, „rodomontadiști”, „Monsmeg” și „Măreuca” și alte ciudățanii de stil ieșite din condeiul veninos al liderului clicei din Arad, — el însuși membru în comitetul executiv al partidului național român?

Dela apariția „Românului” până azi „Tribuna” din Arad în fiecare număr al său a batjocorit partidul, disciplina, pe „autorizați”, pe redactorii „autorizatului” în modul cel mai frivol, când cu „știrea”, când „fără știrea” redacției! Chiar ca pe vremea regretatului Dr. Ioan Rațiu.

„Tribuna” din Arad a scris, că „Românul” risipește „banii partidului” pentru angajarea de colaboratori, fără „nici o valoare politică și literară”, învinuște comitetul partidului, că aranjează adunări populare cu asistență plătită, etc.

Luând în considerare „activitatea” dezvoltată în felul acesta, urmat de „Tribuna”, pe lângă cea mai mare bunăvoință, ori cât te gândești, nu poți afla rostul, nu poți pricepe ținta unei astfel de „activități”. Lumea românească nepreocupată și pătrunsă de adevăratele interese ale neamului, nici nu simte necesitatea precizării acuzelor ridicade de marele politician Aurel C. Popovici — fiecare număr al „Tribunei” formează câte o nerăsturnabilă dovadă a acelor acuze.

Să concedem, că ținta „Tribunei” este inconștie, și atunci trebuie să reprobăm stângăcia săvârșită, răutatea și rancoarea, cu care tratează așa numita temă a „primenirii și noilor îndrumări”.

Dar să vedem cine sunt aceia, cari formează statul major dela „Tribuna”? Un grup mic de oameni fără nici o responsabilitate politică. Să mă ierte pe mine lumea, dar d-nii Ilarie Chendi, Iosif Scheopul, Sever Bocu, Iuliu Montani nu sunt personalități atât de marcante, încât în mâinile lor să poată fi așezată conducerea politică a partidului național român din Transilvania și Ungaria. Iar d-l Oncu? El a declarat: Odată, că „Tribuna e a neamului întreg, odată, că „redacția” răspunde pentru cele scrise în „Tribuna”, odată, că „Goga e primenitorul și nașul noilor îndrumări”. La rândul lor marii autori ai noului curent se ascund sub aripa sură a d-lui Oncu. Iată un cerculus vitiosus enigmatic și hazliu! Iată

iresponsabilitatea perpetuă! Odată neamul întreg, altădată Goga, a treia oară stânga extremă, a patra oară Chendi cu păreri libere, a cincea oară redacția, a șasea oară Sever Bocu, a șaptea oară Dr. Oncu... și în modul acesta grațios până la infinit.

Acum să revin la propunerea d-lui Ivan.

„Tribuna” a fost „caterisită” — să zicem așa — tocmai pentru ținuta s-a hotărât echivocă față de partid. Să fiu bine înțeles: Comitetul partidului național român n-a decretat boicotarea „Tribunei”, ci a anunțat numai, că „Tribuna” nu e organ al partidului și nu se supune ingerinței partidului. A lăsat la discrețiunea judecății cinstite a fiecărui membru din partid, că pe viitor ce ținută să observe față de „Tribuna”.

După cele espuse mai sus, cred, că sentința comitetului executiv e pe deplin justificată.

Prin urmare d-l Oncu din Arad n-are decât să închine „Tribuna” partidului național român și chestia e rezolvată. Ori aparține „Tribuna” partidului, ori nu! Dacă da, atunci să se supună ingerinței conducerii partidului, iar dacă nu, să poarte până în capăt consecvențele sciziunii.

În momentul, când „Tribuna” va trece în mâinile partidului național român, poate fi vorba de propunerea d-lui Ivan, că ori „Românul”, ori „Tribuna” să fie mutată la Sibiu sau la Cluj. Până atunci însă e un impediment moral deferarea comitetului executiv al partidului național român în fața unei astfel de dorințe.

Dr. V. M.

FOILETONUL «GAZ. TRANS.»

Lied.

Tu veșnic primăvară
Vei răsări în cale,
Imprăștiind deapururi
Parfumul din petale.

Când treci surăzătoare
Cu-alai de flori și fluturi,
Clipitele-ți de vrajă
Deasupra mea le scuturi...

Înmărmurind pustiul
Ce-l port întotdeauna,
Cum lacu 'nmărmurit ie,
Când simte 'n valuri luna.

Paris 1911.

Alfred Moșoiu.

Sonet.

Deapurarea simți-vom depărtarea,
Când vremea sapă-n anii tinereții.
Deapurarea pierduți ca-n valul ceții
Pe lira mea voiu picura chemarea!

„Vom fi bătrâni, simțind paloarea feții

Și păr-u-ți blond mai alb decât ninsoarea,
Și tremurând căta-vom sărbătoarea
De-a ne'tâlni din nou pe calea vieții!

Ingenunchiată la altar, bătrână,
Mă vei chema, nădăjduind minunei,
Când gârbovit te voiu găsi stăpână!

Venind spre mine, sfântă și curată
În aurul nebiruit al lunii:
Mai blondă-mi vei părea ca niciodată!
Paris 1911.

Alfred Moșoiu.

Bastonașul verde.

Din scrierile postume ale lui Tolstoi.

Titlul de mai sus, dat de marele scriitor rus unui manuscris, își are explicațiunea într-o anecdotă consemnată de autor.

«Când eram copil», așa istorisește Tolstoi, «fratele nostru cel mai mare, Nicolae, ne spunea, că el posedă un secret, cu care putea să facă fericită toată lumea, de oare-ce n'aveau să mai fie boli și omenirea nu va mai fi încercată de nici o suferință; oamenii vor avea să trăiască în frățietate ca... furnicile. Scurt: lumea are să fie un mușinoiu de activitate socială.

Noi copiii ne puserăm, deci, să ne jucăm de... a furnicile. Jocul nostru consta în aceea, că ne ascundeam pe după scaune, după lăzi vechi și că ne îngheșuim unii în alții. Nici n'am cunoscut joc mai drăgălaș, din care am învățat frățietatea furnicilor. Ne lișea însă secretul cel mai faimos, care putea să fericescă toată lumea. Nicolae zicea, că el a însemnat vorbele secretului pe un bastonaș verde, pe care l'a îngropat în pădure, aproape de o cărare.

«Lângă acest bastonaș verde aș dori ca să fiu odată îngropat, — căci și eu trebuie să fiu pus în pământ — în amintirea fratelui meu Nicolae». Și într'adevăr, rămășițele pământeste ale lui Tolstoi, sunt îngropate cu «bastonașul verde.»

«Povestea cu fraternitatea furnicilor nu mi-a mai eșit din minte. În copilărie ne ascundeam pe sub scaune, dar și sub bolta cerului. Dacă am crezut atunci în flința bastonului verde, ce avea puterea să fericescă toată lumea, azi cred, că adevărul scris revarsă tot atâta fericire peste omenire.»

Amintirea aceasta l'a îndemnat pe Tolstoi să scrie frumoasa lui povestire despre «Bastonul verde».

«Corriere della Sera» a comunicat un extras din manuscrisul postum, în care se găsește ideile ce au influențat a doua jumătate a vieții lui Tolstoi.

Marele cugetător începe printr-o comparațiune: «Dacă un om după un lung somn, în care ar fi uitat totul, s'ar deștepta într-o casă nouă, absolut necunoscută, dar locuită de semenii de-ai săi și de animale, ce necontenit se mișcă în toate direcțiunile, de sigur că ar fi la locul său întrebarea: cine l'a pus în casa aceea nouă și la ce are să-și întrebunțeze puterile sale.

Răspunsurile la întrebările acestea ni le dă ceace numim Religiunea, fără de care un om rațional nu poate trăi.»

După acestea Tolstoi pune chestiunea, ce flință ne-a adus în lumea aceasta. «Nu știu și nu pot să știu; dar în același timp am certitudinea, că cineva ne-a adus aici. Nu cu voia mea m'am pomenit în lumea aceasta, căci înainte de a fi venit în lume, poate că eu nu eram aici, și când mă întreb, când a început «Eu»-l meu real, încă și mai puțin pot să-mi dau răspunsul.»

Prins în mrejele acestei chestiuni Tolstoi n'a mai putut să scape de obsesiunea ei. Și ca Tolstoi o va păți, ori cine va încerca deslegarea ei. «Nu pot să spun că eu sunt, știu numai atât, că corpul meu și «Eu»-l meu sufletesc nu sunt la fel». După această dureroasă constatare Tolstoi își pune întrebarea: ce chemare are omul în lumea aceasta? Cutezător și cu o logică inflexibilă conchide, că omul nu trebuie să se lase rob plăcerilor lumesti, «căci dacă se gândește bine omul,

Ce sau cine? Articolul nostru din n-rul de Joi, cu titlul »Tribuna«, a cam zăpăcit pe confrății dela »Tribuna« din Arad. În n-rul de ieri, Vineri, 11/24 Febr. c. redacția »Trib.« somează la loc de frunte pe autorul articolului „să aibă curajul de-a iscăli acuzele sale, ca să putem răspunde și spulbera toate minciunile. Pentru-că vom răspunde hotărât și fără cruțare».

La aceasta somare »războinică« iată ce răspundem:

Autorul articolului se va descoperi, când dânsul va afla de bine. Aceasta însă nu împiedică de loc pe confrăți să răspundă »fără cruțare«, și să spulbera cele afirmate în articol, *dacă pot*, dar cu dovezi și nu cu sofisme sau cu deplasarea chestiei.

Confrății în zăpăceala lor au uitat, că în ziaristică nu aceea e ponderos, că cine scrie, ci ce scrie, și pentru aceea zic dânsii, că numai știind pe autor *pot* să răspundă.

Cât e fi costat? Cetitorii noștri cunosc notița infamă din »Tribuna« cu titlul de mai sus. Ea este una din cele mai perfide denunțări, ce s-a făcut vre-odată din parte românească. Ziarele maghiare se și folosesc de ea. Astfel o remarcă între altele »Keleti Értelődés«, în n-rul dela 21 Febr. ca apoi la 23 Febr. să constate, că »prospectele pentru acțiunea de împăcare se urcă prin lupta inversunată, ce dănuiește în sânul partidului național român«.

Cine e de vină? Cine face serviciu străinului? Cine denunță în mod perfid? Cine-i coadă la topor?

Răspundă — »Tribuna«

Dările. Semioficios se anunță, că ministrul de finanțe a prelininat pe Ianuarie ca intrate la dare suma de 20 milioane, 68 mii și 500 cor. N'au intrat însă decât ceva preste 15 milioane cor. Cauza este — după cum o esplică semioficiosul — că în timpul recenzământului populațiunii, executorii de dare n'au »operat« și că dările scadente în 1 Ian. se pot plăti conform legii până în 15 Febr. c.

Oare nu lipsa și mizeria?

În chestia unui apel. »Tribuna« s'a spăriat, aflând, că d-l Ioan Scurtu din București adună iscălituri pentru a publica un manifest în contra ei. A pus deci la cale pe un corespondent al său din București să meargă la d-l profesor universitar Simeon Mândrescu, ardelean de origine și să-i afle părerea în chestia »Tribunei«. D-l Mândrescu a spus multe — interviuul e publicat în n-rul de Joi al »Trib.« — dar, presupunând, că convorbirea corespondentului cu d-l Mândrescu e redată exact, din ea reiese, că eminentul profesor nu e tocmai bine informat în unele chestiuni politice ale noastre.

privind în jurul său, el se va convinge, că fericirea materială nu e scopul vieții noastre, de oare-ce fericirea aceasta nu e compatibilă cu o ființă supusă boalelor, nenorocirilor și morților. Ce fel de fericire poate să aibă un corp, care zi cu zi își pierde tinerețea și se apropie de moarte?

»În misterioasa forță, care necontenit îl îndeamnă pe om la muncă, este o dovadă pentru Tolstoi, că există cine-va, care a pus pe om în lumea aceasta cu misiunea de a lucra nu pentru sine, nici pentru lumea aceasta pământească, ci pentru ceva superior și indefinibil. Și conștiința despre această misiune este sâmburele oricărei adevărate Religii«.

La sfârșit Tolstoi spune: Eu am trăit rău și proteste, acum treizeci de ani, însă, mi s'au deschis ochii minții; adevărul mi s'a revelat și de atunci sunt pe calea cea bună, sunt fericit, vesel și liniștit. Cu cât mă apropie de moarte, cu atât mă simt mai bine. Credeți-mă și voi aveți să vă simțiți la fel.

Punerea în armonie a vieții cu Dumnezeu e un izvor de bucurie nesfârșită până la moarte.

G. O.

Dar cu aceste acum nu ne ocupăm. Relevăm însă un pasăgiu. D-l prof. Mândrescu a declarat între altele și următoarele:

— «Este adevărat, că am scris d-lui Oncu și părintelui Ciorogariu câte o scrisoare, în urma hotărârii luate de »Cercul Românilor de peste munți« împreună cu alți Români din Transilvania, rugând pe d-nii directori ai »Tribunei«:

- să găsească modalitatea de înțelegere cu comitetul întreg al partidului național;
- să susțină ca și mai înainte direcția politică reprezentată de comitetul central;
- să se avertizeze redactorii în acest sens;
- în viitor să caute să se evite ori-ce lupte interne de natură de a slăbi solidaritatea națională, atât de necesară în luptele Românilor pe peste munți.

Acesta e apelul sau adresa, de care se face amintire în depeșa din București, ce am publicat-o ieri.

Adresa aceasta a fost trimisă mai dinainte. Dar ține-se »Tribuna« de ea? Ce zic la aceasta d-nii Oncu și Ciorogariu?

Tineri sau bătrâni?

— Articol din »Națiunea«. —

În timpul din urmă, s-a pornit în coloane »Tribunei« un atac veninos în contra unei cetățui, în care se adăpostesc membrii comitetului național.

La început era o mișcare neliniștită. Șoapte fricoase, un murmur înăbușit. Pe încetul șoaptele își înălțară glasul, murmurul discret devenise sgomot puternic, și deodată nouri negri și fulgere de foc amenințau văzduhul..

Era critică severă și fără cruțare: Nemulțumirea și neîncrederea ce o nutrește »Tribuna« față de comitetul național și cu deosebire față de unii fruntași mai bătrâni.

Este departe de noi gândul de a decapita pe orice muritor, care îndrăznește să facă o critică justă a stărilor politice dela noi, sau arată în ton obiectiv activitatea politică greșită sau neactivitatea condamnată a cutărui fruntaș.

Cu atât mai puțin aprobăm metoda întrebuintă la maghiari, de a infiera cu pecetea trădării pe oameni, cari călăuziți de alte vederi și alte convingeri, îndrăznesc să dea expresiune acestora prin graiu viu sau în scrisul lor.

În sfârșit: errare, humanum est.

Care dintre noi ar voi, sau ar putea să fie infalibil.

Trebuie să recunoaștem, că la noi unii nu se indeletnicesc cu politica în mod destul de serios. Sau: principiile politice, ce le profesază și faptele lor nu sunt totdeauna în deplină congruență.

Trebuie să recunoaștem, că nu suntem totdeauna destul de energici și nu toți sunt eroi. Unii sunt grozavi numai *entre nous*.

Insuflețiți și războinici la masa albă, dar timizi și lași de multe ori chiar în fața unui slujbaș nevoiaș din cutare »cancelarie«.

Dar vina nu trebuie căutată numai în noi, ci și în împrejurările economice, sociale și politice, cari ne înconjoară.

Servitutea politică, care ne apasă umerii de veacuri îndelungate, sărăcia și situația culturală înapoiată sunt tot atâtea cauze, cari au înnuiat energia, ne-au plecat grumazii, ne-au făcut umiliți și răbdători, ba de multe ori — lași.

Greșala principală o găsim în faptul, că nu facem poporului nostru destulă școală politică. Că, nu-i dezvoltăm îndeajuns conștiința națională, că nu-i luminăm îndeajuns asupra programului național și asupra scopului urmărit de partid. Eu sunt convins, că mare este numărul acelor săteni, cari nu cunosc și nu înțeleg punctele principale ale programului nos-

tru, ca de pildă punctul întâiu: autonomia Transilvaniei. Asupra acestora voi reveni cu altă ocazie.

Faptul e, că sunt greșeli și în punctul acesta mult ar fi de graț și multe ar fi de îndreptat.

De aceea nu e permis să sugrumăm critica, *dacă* aceasta e făcută cu bună credință și dacă săgețile acestei critice nu sunt înveninate. Dar ura personală și reacredința să fie departe de noi. Critica să fie obiectivă, iar nu batjocorire sau chiar calupnie. Să cerem îndreptare, dar nu nimicirea unei clădiri întregi. Și critica să nu depășească limita, peste care dacă trecem, în loc să aducem servicii partidului și cauzei naționale, mai curând îmbărbătăm la atacuri noi pe dușmanii noștri și micșorăm credința acestora în seriozitatea luptei, ce purtăm și în maturitatea politică a poporului nostru.

Trebuie să mai înzistăm asupra unei chestiuni sulate de »Tribuna«. Este un fel de mod de soluțiune. Nu este o propunere formală. Dar este mărturisită pe față credința ce o nutresc confrății dela Arad, că pentru a produce mai multe succese și a ne apropia mai curând de izbândă e nevoie de-o selecțiune a oamenilor și mai cu seamă de — înlocuirea unor bătrâni prin tineri talentați și oțeliți.

E fapt, că nu toți aceia cari știu să vorbească mai răstit și cari știu să se îmbulzească la loc de frunte, — sunt în același timp și cei mai chemați, mai potriviți și mai distinși reprezentanți ai poporului. Dar aceasta o găsim la toate națiunile, la tineri și bătrâni deopotrivă.

În sfârșit nu pot să fie toți conducătorii »oficiali«: cei mai talentați și cei mai destoinici bărbați politici între toți fiii națiunii. Același lucru îl vedem și la alte partide. Nici în partidul muncii, de pildă, nu vor fi toți de valoarea unui Tisza sau Hieronymi. Dar pentru aceea și conducătorii — cum să le zicem? — mai puțin destoinici, dacă sunt pătrunși de sfințenia cauzei ce-o reprezintă, pot să deponă muncă rodnică și folositoare.

Și întreb eu: apoi cum, nu s'a făcut nimic și nu se face nimic? Nu lucrează nimenea? Nu sunt destui cari lucrează și obosesc, cari cheltuiesc energie sufletească și aduc sacrificii materiale în interesul binelui obștesc? Cari apără cu demnitate cauza noastră și în afară de parlament. Cari sufăr batjocură și umilire. Pe cari nu-i înspăimântă nici terorismul gălăgiosilor din sfatul țării, nici sulțurile îndrăznețe ale jendarmilor. Avem astfel de bărbați. Nu hulă și batjocură să fie răspunsul nostru, ci mulțumire și recunoștință să le aducem lor.

Dar dacă nu putem arăta succese momentane în urma luptei ce purtăm, vina nu cade asupra bătrânilor. Am putea dezvolta *mai multă energie* în nizuințele noastre, dar vina nesucceselor noastre, trebuie căutată înainte de toate în împrejurările revoltătoare între cari trăim. Toată puterea este depusă în mâinile maghiarilor, iar noi despoiați de orice armă, de ori-ce influență și putere.

Avem legi rele, cari să execută și legi bune cari rămân literă moartă. Apoi presiunea de tot felul, banul care îți cum-pără sufletul și îți necinstește numele și pe urmă — natural — jandarmul, acest exponent fidel al puterii de stat, care își face datoria (!) fără milă și fără pardon. Între astfel de împrejurări să ne mai mirăm, că putem fi scoși cu forța din parlamentul țării, unde ar fi cel mai potrivit teren, ca să ne validăm ca factor politic hotărâtor?

Fără îndoială, trebuie să regretăm, că mulți bărbați distinși a căror cultură, caracter și simțăminte românești ar fi garanță suficientă, — stau departe de viața politică. Aceștia stând în fruntea luptătorilor, ar putea aduce servicii frumoase cauzei naționale.

Dar se retrag. Fie, că slujba, ce-o ocupă, le impune rezervă și tăcere, sau nu le dă răgaz să facă politică, fie, că din alte motive și considerațiuni declină dela sine onoarea de a fi puși în fruntea oști-

rei. Așa trebuie să regretăm absența tânărului domn *Mocsonyi* și a bătrânilor domni *Partenie Cosma*, *Dr. Ioan Mihu* și alții. (Cari însă, ca de pildă d-l Cosma, sau d-l Mihu aduc pe alte terene, servicii prețioase neamului nostru).

Dar eu sunt convins, că dacă domnii dela »Tribuna« ar avea mână liberă și ar putea după bunul lor plac să decapiteze și să înlocuiască..., zadarnică muncă ar săvârși. Nu am putea nici atunci să înaintăm cu pași mai grăbiți și izbânda ar fi tot așa departe de noi, sau probabil și mai departe.

Dar nu aceasta e problema zilei. Nu trebuie să decapităm și să înlocuim. Nu e îngăduit să subminăm autoritatea comitetului național și să tragem la îndoială dreptul și competența acestuia de a lucra în numele națiunii noastre.

Cine trage la îndoială, fie și numai pe un moment acest drept și competență, calcă în picioare nu numai disciplina de partid, dar păcătuiește în contra intereselor naționale și acela — cu drept cuvânt — nu mai poate fi considerat de membru al partidului nostru.

Mai curând avem nevoie de încheierea și înmulțirea șirurilor luptătorilor. Să fim conștii de sfințenia cauzei noastre. Să luptăm cu toții — fără excepțiune — și cu toată ocazia pentru validitatea programului nostru și a drepturilor inprescriptibile, ce ne compet.

Și până când vom avea și noi parte de libertate politică și până când am putea dispune noi de soarta noastră, să lucrăm acasă, să ne întărim cetățuia națională pe teren cultural și economic.

Și astăzi, mai mult ca ori și când să ne stăpânească solidaritatea.

Atunci vom ajunge cu un pas înainte.

Dr. Ludovic Csato.

Externe.

Dreptul Bulgariei de a încheia tratate.

Proiectul noii constituțiuni bulgare, modifică art. 17 din constituția acum în vigoare, într'acolo, ca regele Bulgariei să poată încheia convențiuni și tratate de război cu statele streine, fără să mai fie lipsă de ratificarea Sobraniei.

Ziarul rusesc »Novoie Vremia« găsește modificarea aceasta dăunătoare Bulgariei și slavismului, pentru-că ori-ce legătură între membrii corpului legiuitor și rege va dispărea, iar capul statului pe viitor va putea să încheie convențiuni militare secrete păgubitoare. Și ziarul rus dă ca exemplu convențiile, pe care le-a încheiat dinastia Obrenovici cu Austro-Ungaria. El vorbește și de alianțele periculoase ale dinastiei române Hohenzollern care au înstrăinat țara, de veacuri drept credincioasă, liberată la 1812 cu prețul sângelui rusesc.

Regele Ferdinand, adaogă »Novoie Vremia«, va profita de această prerogativă și imitând pe România, va încheia alianță secretă cu Austro-Ungaria. Lucrul acesta este foarte posibil, dacă se ține seama de limbajul aspru, în care s'a rostit Regele Ferdinand față de Isvolski la adresa Rusiei, numind-o »ursul nordic, care se gândește numai la cucerire«.

Convenția, încheie ziarul rusesc, va fi vătămătoare intereselor Bulgariei, iar poporul ar trebui să îngrijească singur de soarta sa, căutând să se grupeze în jurul familiei slave, căreia aparține. Pentru aceasta ar trebui să utilizeze ori-ce mijloace.

*

Mișcarea Albanezilor.

Din prilejul înmormântării arhiepiscopului Guerini, șefii Albanezilor s'au întrunit la Scutari și au ținut consultări asupra situațiunii politice din Turcia. Au decis, că Albanzii vor lupta cu toată energia și cu toate mijloacele legale contra reformelor tinerilor turci. Dacă însă luptele lor leale nu vor avea de rezultat împlinirea dreptelor lor pretenziuni, atunci vor recurge la cele mai extreme

mijloace. Populațiunea albaneză e extraordinar de agitată și refugiații albanezi din Muntenegru nu voesc a se întoarce acasă.

ȘTIRI.

— 12 Februarie v.

Aviz. Pregătim după comandă lingerie de dame și domni.

Stofe, mătăsuri, perdele, covoare, cuverturi, bluze, confecțiuni și multe alte articole vindem cu prețuri foarte reduse.

Confecționăm pe lângă garanție costume de dame și domni.

Frații Simay.

D-na Veturia Tritean, după cum suntem informați, sosește astăzi seară la Brașov. Luni vom avea bucuria de a o asculta la Serata Reuniunii femeilor române. Credem, că toți românii din Brașov și jur așteaptă cu mare dor seara de Luni, când ni se va da ocaziunea să ascultăm mult apreciatele prestațiuni artistice ale d-nei Tritean.

În legătură cu aceasta dăm aici programul concertului: 1. Schumann: Dedicată. Brahms: Crăciunul. R. Wagner: Durerii. 2. Samson și Dăbila-Arie, cu orchestra muzicii militare. 3. A. Catargi, G. Dima și Dr. T. Bredicean: Doine românești. În pauze cântă muzica militară. După concert urmează dans.

Balul de curte. Joi seara în 23 l. c. s-a dat în castelul regal din Buda, primul bal de curte, la care a participat și M. S. Un uriaș număr de persoane ilustre a luat parte la serbare. Români au fost prezenți: Escel. Sa Metropolitul Meșianu și episcopii Papp și Dr. Cristea, apoi ministrul rezident al României la Viena, d-nul Nicolau Mișu, secretarul legațiunii d-nul Ioan P. Carp cu soția și d-l maior George Eremia, atașat militar.

Intre fetele tinere, cari au fost prezentate de astădată Curții imperiale, au fost și două românce din ilustra familie Mocsonyi, anume d-soarele Ecaterina și Eugenia Mocsonyi.

Înmormântarea răposatului Nicolae Găldărea funcționar la filiala «Albina» s'a făcut Vineri, participând întreg corpul funcționarilor institutului, în frunte cu d-l director N. Vecerdea. Dela centrală din Sibiu, au participat doi delegați, d-nii: Moșan și Sofronie Roșca. Acest din urmă a rostit la mormânt un duios discurs funebru. A asistat număr os public, profesori, intelectuali din Brașov, precum și o grupă de inteligenți și prietini din Zărnești, cari la loc de coroană pe sicriul răposatului au depus o sumă însemnată, spre scopuri filantropice la biserica din Zărnești. Frumosul serviciu funebru l'au celebrat preoții: Dr. Saftu, I. Prișcu și V. Sfetea — Odihnească în pace! — Pd.

La fondul casei împreună cu hală de vânzare administrat de «Societatea meseriașilor români din Blaj», au intrat următoarele contribuții: Tiberiu Popescu, directorul gimn. Târgu-Jiu 1150 cor., Vasile Mihăilescu, profesor Craiova 7 cor., Dr. Iuliu Florian, preot militar Cluj, Dr. Ambrosiu Chețianu, Vasile Moldovan, preot Bicz. V. Maior director de bancă. D.-Sămărtin, Ioan Raica, tinichigiu Blaj, Nicolae Feru, Bobalna, Pătriciu Marcu, preot, Păuca câte 5 cor., Dr. Oct. Prie, profesor 10 cor., Arton Popa, protopop Reghin, 4 cor. Iosif Sipoș, argășitor Reghin 2 cor., Dumitru Pop, inv. Fărăgău, G. Simonis, Reghin, Dr. Bologa, directorul școlii civile, Sibiu, Dumitru Comșa, prof. sem. în penziune, Sibiu, Ioan Henteș, asesor. Sibiu, Dumitru Câmpian, asesor, Sibiu, Dr. Onisifor Ghibu, corefent școlar Sibiu, Dr. A. Crăciunescu, profesor seminarial și Beniamin Rus, preot Suceag câte 1 cor. Mariniu-șii dăruitori primescă mulțămita comitetului.

Uzină electrică în Săliște. Ca întreprindere a băncii «Casa de păstrare» (reuniune), din Săliște se va înființa în această mândră comună românească, o uzină electrică.

«Națiunea». Am dat știrea despre apariția noii reviste «Națiunea» întemeiată de d-l Dr. Ludovic Ciato la Buda-pest, la momentul, când am primit-o. Venind acum, constatăm, că «Națiunea» se prezintă foarte bine, având articoli de mare valoare. În «Întâilul cuvânt», cu care revista își începe calea, ni-se spune, că stă pe baza programului partidului național. Adecă un nou luptător pentru valora-

rea acestui program. Recomandăm cetitorilor noștri aceasta bună revistă, căreia li dorim spor și viață lungă. În n-ru! nostru de azi reproducem din noua revistă un articol de apreciere, scris de directorul revistei, d-l Dr. L. Ciato.

La «Societatea meseriașilor români din Blaj» s'au înscris cu prilejul adunării generale din 5 Februarie, următorii membrii: **fundatori:** Simion Pop Mateiu, canonic, Dr. Vasile Suci, canonic, Tipografia arhidiecezană; **pe viață:** Dna Amalia Grama, dna Roza Solomon, Dr. Victor Macaveiu, Ioan F. Negruțiu, inginer, Artimon Blăjan, paroh în Obreja; **Vasile Barma;** polițist, Simion Băcilă, păpuțar, Eugen Nicola mehanic, Ioan Bărbat, cojocar, **ordinari:** Nicolae Cristea rotar, Iuliu Bela, mehanic, Victor Lujanski, păpuțar, Valer Preanu, croitor, I. Giurca, faur, P. Oltean. **ajutători:** Dna Maria Kampf, Ioan Fodor, profesor, Virgil Pop, proprietar, Mihail Șerban, profesor, Iacob Domșa funcționar la cassa centrală, Emil F. Negruț agronom, Iustin Hoszu agronom și Artur Măgiaș.

Conferințele «Asociațiunii» în Brașov. Duminecă în 26 Februarie, tot la 6 oare seara precis va vorbi d-l profesor G. Vătașan — în sala de festivități a gimnaziului român despre «O călătorie în Statele Unite din America de Nord». Și această conferință va fi cu proiecțiuni.

Cărți oprite. Ministrul ung. de comerț, a retras debitul poștal pentru scrierile: «Cartea neamului» de N. Iorga, «Calendarul Ligii culturale» pe 1911 și «Calendarul Minervei» pe 1911. Patria e din nou mântuită.

Greva studenților în Rusia. Din Petersburg se anunță: Comitetul studenților greviști a împărțit eri prin sălile Universității esente vătămătoare pentru ochi. Poliția a cerut să i se comunice numele și adresa autorilor. Numărul studenților greviști primesc sume însemnate de la revoluționarii ruși din Londra.

Școli nouă în Bulgaria. Ministrul instrucțiunii publice a cerut Sobraniei un credit de 30 milioane lei pentru construirea, de școli primare moderne în toate comunele Bulgariei.

Revolta pușcăriașilor dela Tg.-Ocna, despre care am făcut amintire într-un nr. trecut, s'a domolit. Locotenentul Tertulescu, însoțit de dirigintele salinei d-nul Zernoveanu a pătruns în interiorul ocnii. În urma parlamentărilor urmate, capii răsculaților au consimțit să iasă, punând însă condițiunea ca să nu fie pedepsiți. D-nul sub-director Durma și d-nul procuror general Ghinea Ionescu, au făgăduit această deținuților.

Răsculații au eșit apoi din saline și au fost conduși la penitenciar, unde se face ancheta. Ocașii au stat nemâncați timp de două zile și două nopți. Până în prezent nu s'a putut stabili vre-un motiv serios, care să fi determinat pe deținuții la această grevă.

Secția de gimnastică a «Reun. de cântări și gimnastică din Brașov, face cunoscut, că din prilejul petrecerii Reuniunii femeilor române din Brașov, probele obicinuite a se ținea Lunia, se amână pe Miercuri, în 1 Martie n. la 6 o. seara.

Din Zărnești ni-se scrie, că medicul cercual d-nul Dr. P. Nistor de acolo, a fost ales ca medic al fabricelii de celuloză din Zărnești.

— Conform decisului ministerial, oficiul pretorial al cercului Bran, se va muta cu sediul la Zărnești, unde să va înființa în curând și un perceptorat regeșc (Adohivatal).

Constituire. Societatea acad. aduce la cunoștință reconstituirea sa, care s'a făcut în modul următor: Președinte: Zaharie Maniu, cand. med.; Vice-președinte: Iuliu Crișian, cand. med.; Secretar de externe: Eugen Bianu, cand. în drept; Secretar de interne: Gheorghe Ștefănică, stud. la acad. com.; Cassar: Emil de Colbazi, stud. med.; Controlor: Petru Vlad cand. med.; Bibliotecar: Toader Tăbrea, cand. ing. fores.; Econom: Eugen Casparovicu, cand. med. — I. Crișian, v.-preș., Eugen Bianu, secr. I.

Rezistență pasivă la Triest. Impegații căilor ferate dela Triest au declarat rezistență pasivă, pentru stoarcerea unei îmbunătățiri a soartei. O iau cu înecutul și își fac datorința numai după regulament. Din cauza aceasta sute de vagoane de marfă ocupă liniile, împiedecând comunicația. Un mare număr de funcționari superiori lucrează în gară și în port. E vorba să se aducă la Triest și funcționari din orașele

din Istria și din Viena. Comunicația telegrafică cu Triestul suferă mari întâzieri, așa că direcția recomandă publicului să expedieze telegramele urgente.

La oara două se aflau la telegraf 500 telegrame neexpediate. În total telegramele au suferit o întâziere de 5—6 ore. În lumea comercială se face propagandă ca în cazul, când rezistența pasivă nu se va termina în curând, să se închidă magazinele pe timp de trei zile ca o protestare în contra mișcării. În înțelesul menținerii autorității Statului și în interesul populației, guvernul a hotărât a lua măsuri drastice, și are în acest scop aprobarea majorității parlamentului.

Dela Români din America. Un număr de 60 țărani români din satul Porcești comitatul Sibiu, cari au emigrat în America de Nord și s'au stabilit în orașelul Garet, au fondat acolo prima societate română pentru asigurarea animalelor cu un capital inițial de 6000 coroane.

Camera comercială din Brașov, face cunoscut, absolvenților Academiei comerciale, născuți pe teritoriul comitatelor: Brașov, Sibiu, Făgăraș și Târnava mare, că ministrul de comerț, a deschis concurs pentru obținerea unui stipendiu de 1350 coroane, pentru un absolvent cu eminență, care ar face o călătorie de studii comerciale în străinătate. Rugărilor provăzute cu timbru de 1 coroană și documentele de studii absolvate, adresate ministrului de comerț să se aștearnă până la 31 Martie c. n. la camera comercială din Brașov.

Fundațiunea Iohann Plecker Dr. de medicină. Din această fundațiune se vor distribui în acest an la 1 Aprilie 21 de legate de câte 200 de coroane.

Petițiunile sunt a se prezenta la subscrisul magistrat, cel mult până la 9 Martie a. c. —

La petițiune să să alătore negreșit carte de botez și atestat medical, vidimat și de physical orașului.

Indreptățiți de a petiționa după unul din aceste legate sunt: cetățenii săraci din Brașov fără deosebire de naționalitate și religione, atata se pretinde însă, ca petenții să fie născuți în Brașov, și să aibă atata cultură, ca cele două sute de coroane să fie în stare să le cuitze în limba germână, subscriind cuitanța cu mâna lor proprie, excepționând — frește — cazul, când petentul nu poate scrie, pentrucă e impeditat de a scrie prin vre-un defect corporal. —

Expulzarea d-lui Lalescu. Din București să scrie, că guvernul român a revenit asupra expulzării tânărului bănațean Lalescu. I-a permis reîntrarea în România, după-ce s'a convins, că ordinul de expulzare a fost un act pripit al poliției.

Duminecă în 26 Februarie c. va sta deschisă în Brașov, dela orele 12—9 seara numai apoteca d-lui Friederich Stenner «La Leu» str. Porții nr. 21.

Declarație.*)

De oare-ce văd, că domni raportori ai procesului domnului Octavian Goga nu au amintit — de sigur, din nebagare de samă — o împrejurare, care mă interesează pe mine personal. Vă rog, mult stim. d-le redactor, să dați loc următoarelor rânduri: Am fost tot-deauna gata să iau asupra mea răspunderea pentru poezia incriminată și am declarat aceasta, în scris și cu grai viu în repetite rânduri, d-lui Octavian Goga. Dacă procurorul n'a pornit cercetare împotriva mea, n'am avut puțința să ajung pe banca acuzaților.

Brașov, 25 Febr. n. 1911.

Dr. Horia Petra-Petrescu.

Apollo Bioskop.

Reprezentațiunile se vor ținea în zilele de lucru la 6 și 8 oare. În zilele de Duminecă și sărbători dela 1/2, 3, 4, 6 și 8 oare.

Programul: După cererea generală se va da Miercuri, Joi, Vineri, Sâmbătă și Duminecă în 1, 2, 3, 4 și 5 Martie jocurile de pasiune din Oberammergau: Nașterea lui Isus, viața, moartea și înălțarea.

I. Nașterea lui Isus.

1. Anunțarea Mariei. 2. Ingerul Domnului se arată Mariei. 3. Sosirea lui Iosif și Maria în Betlehem. 4. Steaua de minune. 5. Umblând după stea. 6. În care timp s-a născut Isus într-un grajd. 7. Rugăciunea lui Isus. 8. Umilirea înțelepților din Ost. 9. Maria arată pe micul Isus.

*) Rog. și celelalte redacții românești să reproducă aceste rânduri.

II. Copilăria lui Isus.

1. Irod lasă ca copii de doi ani mai mici să se omorâți. 3. Isus este pășit de ingerul Domnului. 3. Pe drum îl apără ingerul. 4. Sosirea în Egipt. 5. Sfta familie în Nazareth. 6. Acioa a trăit Sftântă familie. 7. Isus între înțelepți. Botezul lui Isus în apa Iordanului.

III. Viața și chinurile lui Isus.

1. Nunta din Cana. 2. Maria Magdalena la Isus. 3. Isus și femeia Samaritană. 4. Isus vindecă bolnavi. 5. Deșteptarea fetel lui Jairu. 6. Isus trece peste ape. 7. Pescuitul cel miunat. 8. Deșteptarea lui Lazar. 9. Schimbarea la față.

IV. Chinurile și moartea lui Isus.

1. Sosirea lui Isus în Ierusalim. 2. Isus gonește negustorii din biserică. 3. Sftânta cină. 4. Isus se duce cu ucenicii lui pe muntele maslailor. 5. Sărutul lui Iuda. 6. Conducerea lui Isus înaintea lui Kalafa. 7. Petru nu recunoaște pe Domnul. 8. Isus înaintea lui Pilat. 9. Biciuirea lui Isus. 10. În chipul acesta este arătat poporului. 11. Isus cu crucea pe spate este pe Golgotha. 12. Veronica șterge cu o batiștă sudoarea de pe fața obosită a lui Isus. 13. Răstignirea lui Isus. 14. Moartea lui Isus. 15. Luarea de pe cruce a lui Isus. 16. Înmormântarea lui Isus. 17. Învierea lui Isus. 18. Înălțarea lui Isus.

Luni și Marți nu e reprezentație Miercuri și Joi program nou.

Bibliografie.

În «Librăria nouă» din București a apărut nr. 10 din Biblioteca «Lumina» cu conținutul: Victor Eftimiu «Fără Suflăt», (nuvele și schițe) preț 30 bani, de vânzare la Librăria «Gazetei» și la toate librăriile; porto 5 bani.

ULTIME ȘTIRI.

Berlin, 25 Febr. În chestia viziunii împăratului Wilhelm la Roma s'a luat o hotărâre definitivă.

Un comunicat oficial anunță, că împăratul nu se va duce la Roma și va fi reprezentat la serbările jubilare prin principii moștenitori, cari vor vizita Roma în Aprilie pentru a prezenta părechi regale italiene felicitările împăratului Germaniei.

Roma, 25 Febr. Profesorul Galeotti, care a studiat ciurma ani de-a rândul, împreună cu profesorul Ludwig a descoperit un ser contra ciurmei pulmonare și va pleca în curând în Manducuria pentru a experimenta acest ser. Profesorul Galeotti susține, că prin serul său ciurma pulmonară este vindecabilă.

POȘTA REDACȚIUNELI.

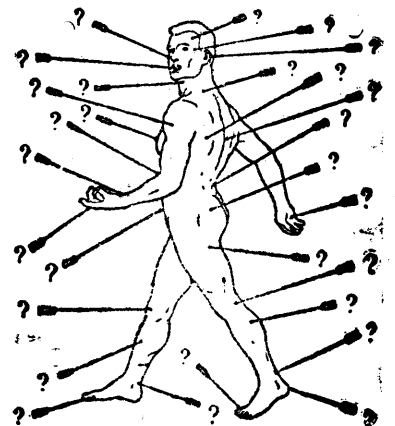
Triarius. Mulțumite. Toate bune. În săptămâna viitoare scrioare. Salutare la toți.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Succesorii.

Redactor resp. Ioan Spuderea.

Te doare ceva?

I. Elsafluid a lui Feller de tot excelent după experiența multora, alinător de dureri, slăbiciuni vindecă soldina, reuma, nervozitatea, junghuri, influență, lipsă de cap, dinți, mijloc, paralisie, slăbiciune de ochi, migremă și alte multe boale. Elsafluid a lui Feller se aplică cu succes și contra răgașelei, catar, dureri de piept și gât, răceala din cauza curentului. Veritabil numai dacă pe sticlă se află numele «Feller». 12 sticle mici, 6 duple sau 2 specială costă 5 coroane franco.

II. Mil de oameni folosesc cu succes contra durerii de stomac, sgârșituri, lipsă de poftă de mâncare, vomitură, greață, răgăială, constipație, hemoroide, «Pilule purgative Rhabarber-Elsa a lui Feller, 6 cutii franco 4 cor.

A se feri de imitație. Adresa scrisă curat E. V. Feller, Hofapotheke în Stubica (Zentrale N. 122 Agramer komitat.) (1191,1—30.)

„CREDITUL“

Institut de credit și economii societate pe acții
în Zărnești.

takarék- és hitelintézet részvénytársaság
Zernesten.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii, ca societate pe acții „CREDITUL“ se convoacă la
a VII-a adunare generală ordinară,
care se va ține în Zărnești, la 9 Martie st. n. 1911
la 11 oare a. m. în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Alegerea a 2 notari și 3 verificatori.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
4. Distribuirea profitului.
5. Alegerea a 1 membru în direcțiune cu mandat pe 6 ani.
6. Alegerea comitetului de supraveghiere.
7. Eventuale propuneri intrate conform statutelor.

Domnii acționari, cari în sensul §-ului 20 din statutele societății voiesc a lua parte la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel puțin cu o oră mai înainte de deschiderea ședinței la casa institutului.

Zărnești, în 31 Decembrie 1910.

Direcțiunea.

Meghívó.

A „CREDITUL“ takarék- és hitelintézet részvénytársaság Zernesten részvényesei, meghívtnak a Zernesten 1911-Márczius hó 9-én d. e. 11 órakor az intézet helyiségében megtartandó

VII-ik rendes közgyűlésre.

Napirend:

1. A közgyűlés megnyitása az elnök által.
2. Két jegyző és három jegyzőkönyvhitelítő tag megválasztása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
4. A tiszta jövedelem felosztása.
5. Egy igazgatósági tagnak hat évre való megválasztása.
6. A felügyelő bizottság választása.
7. Az alapszabályok értelmében esetleg benyújtott indítványok.

Azon részvényes urak, akik a társasági alapszabályok 20 §-a értelmében személyesen vagy meghatalmazottak által kívánnak résztvenni a közgyűlésen felkéretnek, hogy részvényeiket és esetleg a meghatalmazást igazoló okiratokat legfeljebb a közgyűlés megnyitása előtt egy órával az intézet pénztáránál tegyék be.

Zernesten, 1910 évi december hó 31-én.

Az igazgatóság.

Contul Bilanț pe anul 1910. — Mérlegszámla 1910 évre.

ACTIVA — VAGYON		Cor.	fil.	PASIVA — TEHER		Cor.	fil.
Cassa — Pénztári készlet		5336	18	Capital societar — Alaptőke		80000	
Cambii — Váltók	524891.28			Fond de rezerva — Tartalékalap		18672	
Cambii hipotecare — Jelzáloggal biztosított váltók	43180	568071	28	Fond cultural — Közművelődési alap		2870	
Obligațiuni asigurate prin ipotecă și cu garanți — Kötelezvény kölcsönök		93702	09	Depozite spre fruct. — Tak betétek 404484.01			
Conturi debitoare — Különbéle adós száml.		1400		Depoz. de cont-curent — Folyó sz. 16581.05	421065	06	
Mobiliar — Leltár	640			Reescompt — Visszeszámitolás	124653		
După amortizare — leirás	64	576		Diverse conturi creditoare — Különbéle hi- helező számlák		2168	99
				Interese transitorii — Átmeneti kamatok		2494	36
				Venit transp din 1909 év. áth. nyer.		2258	37
				Profit curat — Tiszta nyereség 14903.77	17162	14	
		669085	55			669085	55

Contul Profit și Perdere. — Nyereség és Veszteség számla.

DEBIT — TARTOZIK		Cor.	fil.	CREDIT — KÖVETEL		Cor.	fil.
Interese — Kamatok:				Interese — Kamatok:			
pt. dep. spre fructif. — takarék betét után		18198	06	dela cambii — a váltó leszámítolási			
de cont-curent — Folyó számla után		1069	58	üzletben	33690	68	
Spese — Költségek:				d. obligațiuni — kötelezvény kam.	7784	20	41474
salarii — fizetések	1000			Provisiuni — jutalékok			744
imprimate, registre, chirie, porto, asig. diverse — nyomtatvány, köny, házbér, postabér és különb.	1582	2582	39	Venit transpus din anul 1909 — 1909 év- ből áthozott nyereség			2258
Contribuțiuni — Adók:				Venite d. transcrieri — Részvények álr. díjak			41
directă — egyenes	3562	98					
10% dare la interesele de depun. — adó és betéti kamatok után	1819	80					
competință de timbru — Bélyegil.	60	32	5443				
Amortizări — Leirások:							
Din mobilier — felszerelésből	64						
Profit net — Tiszta nyereség	17162	14					
		44519	27			44519	27

Zărnești, la 31 Decembrie 1910. — Zernest, decembrie hó 31.

Garoiu preș. Dr. Iancu Meșianu dir. esec. Ioan Dan. Ioan I Comșia. Nicolau Guguian. N. Pană, contabil.

Subscrisul Comitet am examinat conturile prezente și le am aflat îndeplină regulă și în consonanță cu registrele principale și auxiliare—A fenti kimutatást, valamint a jövedelem kimutatást átvizsgáltuk és azokat ugy a könyvek, mint az egyes okiratokkal megegyezőknek találtuk

Zărnești, în Februar 1911. — Zernest, 1911 február hó

Comitetul de supraveghiere — A felügyelő bizottság:

Ioan Strevoiu.

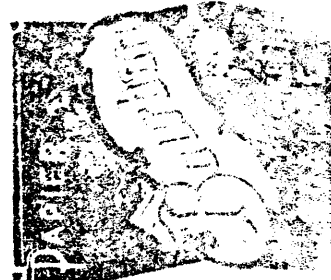
Ion St. Coleșiu.

Bucur Meșianu.

Ion Sperchez.

Ioșif Oncioiu, revizor expert al „Solidaritătii“.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

BOURBON

este fără vâpșee și presiune idraulică.
Libere de cenușă și grăsime

de aceea cea mai nevătmătoare hârtie de cigarette și tuburi „Vergé“ Combustible.

Depot de fabrică în Trafica de specialități JAKAB ISTVAN Brassó, strada Vănei.

Contra tusei, răgușelei și catarului are efect
mai bun

Bomboane Pemete ale lui RETHY

a se observa, ca la cumpărare să se
ceară, expres Bomboane Réthy, deoa-
rece sunt multe imitații rele.

1 Carton 60 bani.

Să cumpărăm numai

Pemete bomboane